

Práce se věnuje názorům francouzského malíře a člena akademie Charlese Le Bruna na zobrazování afektů. Shrnuje hlavní literaturu zabývající se autorovou přednáškou o vášních („Conference generale et particuliere“), kterou doplňuje o dosud opomíjené aspekty, například o souvislost s rétorikou a společenským chováním. Přednáška je zde vsazena do kontextu dobových sporů o otázkách umění (větší důležitost kresby nebo malby, spor starých s moderními) a pozornost je postupně věnována jednotlivým druhům spisů, ze kterých slavný malíř přímo nebo zprostředkovaně vycházel, (antické filosofické texty, rétorické spisy, lékařské a fyziognomické studie, příručky společenského chování). Z prostudované literatury a pramenů vyplývá, že Le Brunova teorie byla v určitých ohledech novátorská, ale vycházela z pramenů starší tradice více než je obecně známé.